N^{ER} 59.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 18 *Maja v. s.* 1832 *Roku.*

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
Sankt-Petersburg dnia 10 Maja.
Naywyższy Reskrypt.

Do Pana Moskiewskiego Woiennego Jenerał-Gubernatora.

Xiążę Dymitrze Włodzimierzowiczu!

Błogosławioney pamięci CESARZ ALEXANDER Iszy, pobudzany uczuciem pobożności i wdzięczności ku Opatrzności Bozkiey, która wybawiła Rossyą od nayścia cudzoziemców, Manifestem 25 grudnia 1812 roku rozkazał wznieść w Moskwie Swiątynią pod imieniem Chrystusa Zbawiciela — pomnik, godny wielkich wypadków tego czasu i serca Prawowiernego MONARCHY. W roku 1817 Swiątynia ta została założoną na Worobjewych górach; ale niepokonane przeszkody, których nie można było wtedy przewidzieć, a o których osobiście przekonaliśmy się, strzymały przedsięwzięcie. Trzeba było obrać inne dogodnieysze i stosownieysze mieysce: za takie uznano przez NAS zaymowane teraz Aleksiejewym Panieńskim Monasterem, jako będące wpośród miasta, a z położenia swego podobne do pierwszego mieysca. Potwierdziwszy teraz projekt budowania tey Swiątyni, przy tém przesyłający się, i przystępując takim sposobem do spełnienia zawsze świętey dla NAS woli w Bogu spoczywającego CESARZA i Brata NASZEGO, przyjemnie NAM poruczyć Wam, uwiadomić miłych i wiernych mieszkańców Pierwszey Stolicy Tronu NASZEGO, że ślub, uczyniony przeszło w dniu wiekopomnym wybawienia Rossyi, będzie, przy pomocy Bozkiey, przez NAS dopełniony. Pospołu z tém nie zaniechacie— rychło przedstawić NAM poprzedniczych uwag dla przystąpienia do robot, i weyść w potrzebne porozumienia się z mieyscową Zwierzchnością Duchowną, na osnowie osobnego Ukazu, danego także w dniu dzisieyszym Nayświętszemu Rządzącemu Synodowi.

Zostaję ku Wam zawsze przychylnym.

Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY Mości ręką podpisano:

NIKOŁAY.

Sankt-Petersburg
10 kwietnia 1832 roku.

Przez naywyższe rozkazy dzienne: *D. 2 maja.* JEGO CESARSKA Mość, udarowawszy obecnością Swoją odbyte d. 1 t. m. spuszczenie okrętu „*Nie tykay mię*" oswiadcza Naywyższe Swoje zadowolenie z rychłego i regularnego budowania tego okrętu i zachowania przy jego spuszczeniu na wodę wzorowey spokoyności i porządku: Morskiemu Ministrowi Admirałowi *von Mollerowi*, Naczelnikowi Głównego Sztabu Morskiego JEGO CESARSKIEY Mości Jenerał-Adjutantowi Xięciu *Menszikowu*, Jenerał Intendentowi floty Kontradmirałowi *Wasiljewu 1mu*, Inspektorowi Korpusu Inżenierów okrętowych Jenerałowi Porucznikowi *Brjun S. Katerinowi*, budowniczemu tego okrętu półkownikowi *Popowu*, Dowódzcy jego kapitanowi 2giey rangi *Kaszerininowu*, oraz wszystkim Sztabs-i-Ober-Oficerom, którzy byli przy budowaniu i spuszczeniu okrętu „*Nie tykay mię.*"

Również CESARZ JEGOMOŚĆ oświadcza Naywyższe Swe zadowolenie: Dyrektorowi Morskiego Kadeckiego Korpusu Wice - Admirałowi *Kruzensternowi 1mu*, Dowodzącemu byłą przy spuszczeniu okrętu eskadrą, Kontr-admirałowi *Kaczałowu*, oraz Dowódzcom okrętów, eskadrę tę składającym, za czystość, porządek i szykowność, dostrzeżone przez JEGO CESARSKĄ Mość, tak w straży Gardemarińskiey na brzegu, jako i na eskadrze. Niższych zaś rang ludzi, którzy się znaydowali przy spuszczeniu okrętu, na eskadrze salutacyyney i na kutrach przy tém spuszczeniu użytych, przeznacza po dwa ruble, po dwie porcye wódki i po dwa funty mięsa na każdego.

D. 3 maja. CESARZ JEGOMOŚĆ, po zaświadczeniu Głównego Dowódzcy portu Kronsztadzkiego o odznaczającey się postawie i znajomości służby frontowey przez ludzi rang niższych, Połączony Uczebny Ekwipaż składających, oświadcza Naywyższe Swoje zadowolenie: trudniącemu się ukształceniem tego ekwipażu Kapitanowi 1szey rangi *Kochjusowi* i Dowodzącemu nim Kapitanowi Porucznikowi 11go ekwipażu flotnego *Powaliszynowi 2mu*.— *Naznaczeni* Dowódzca 55go ekwipażu Kapitan 2giey rangi *Kołtowski*, Dowódzcą okrętu *Warszawa*. 39go Porucznik *Bilim - Kołosowski 3ci*, Adjutantem przy Główno-Dowodzącym Czarnomorskiey floty i Portow Admirale *Greigh*.

D. 6 maja. Znaydujący się w osadach woyskowych, liczący się w Armii, Jenerał-Major *Dannenberg 2gi*, uwolniony na 3 miesiące do wód Kaukazkich.— Zmarły Dowódzca Kijowskiego okręgu inżenierów Jenerał-Major *Klemens* wykreśla się z listy rang.

D. 7 maja. Naczelnik 3ciey Gwardyyskiey pieszey dywizyi Jenerał-Adjutant *Richter 1szy*, uwolniony na urlop za granicę, dla uleczenia się z choroby, na trzy miesiące. (*G. S. P.*)

— Przez naywyższy dyplomat pod 1 t. m. CESARZ JEGOMOŚĆ raczył udarować orderem *S. Alexandra Newskiego*, Xiążęcia Walentego *Radziwiłła*. (*J. d. S. P.*)

— Przez Reskrypta CESARSKIE, mianowani kawalerami orderu: *S. Anny 1 kl.* 24 t. m. za trudy podjęte w czasie pełnienia obowiązków Jeneralnego Sekretarza byłego tymczasowego rządu Król. Polskiego, Radzca Sekretarz Stanu Józef *Tymowski*; — 27go, Królewsko-Pruski Jen.-major *Rummel*, i 1 *Maja*, Augustowski Biskup *Choromański*.

— *Ukazy* CESARSKIE *do Rząd. Senatu*: 1 b. m. Dyrektor Kancellaryi Ministra Woyny Rz. R. St. *Wacenko*, na własną prośbę otrzymuje uwolnienie, z rangą Radzcy Tayneg0, zupełną pensyą i zachowaniem obowiązku Członka Rady Ministra Woyny — Na zasadach nowego urządzenia Ministerstwa woyny zostają mianowani: Rzecz. R. St. *Briskorn* Dyrektórem Kancellaryi tegoż Min.; zostający dla szczególnych poleceń przy Ministrze Woyny Radca Wojenny *Posen*, Starszym urzędnikiem Wojenno podróżney kancellaryi J. C. M.; Radzca zaś Departamentu Audytoriatu 5 klas. *Jowiec* Naczelnikiem wydziału sądowego kancelaryi tegoż Minist.

— Rozkazem CESARSKIM, ozuaymionym Rządz. Senat. 9 z. m. przez Wice kanclerza, zostający przy Konsulu w Brodach Rejestrator Kol. *Kobczewski*, podniesiony do rangi Sekretarza Gubernijalnego, za gorliwą służbę.

— N. PAN, na przedstawienie Ministra Skarbu, 20 z. m. raczył udarować złotemi medalami na szyję, na wstędze orderu Ś. Anny, następujących fabrykantow: 1) Kupca miasta Wiaznikowa Elizarowa utrzymującego fabrykę płócien, za sprowadzenie z Anglii naynowszych machin do wyrabiania lnu i za skuteczne starania w pielęgnowaniu i przygotowaniu lnu podług ulepszonego sposobu. 2) Fabrykanta Petersburskiego materyy desenowych jedwabnych *Fielmes*, za celujące ich wyrabiania i informacye dane w tym przedmiocie licznym właścicielom rękodzielni. 3) Utrzymującego fabry-

kę bronzów *Schreiber*, jako jednego z pierwszych założycieli tey sztuki w Rossyi, i którego wyroby, tak ze względu na doskonałą ich robotę i pozłotę, jako i na taniość, zyskały już medal złoty na publiczney wystawie.

— Stosownie do Ukazu Cesarskiego z d. 22 Grud. 1830 r. nałożony został przez rząd gubernii Mińskiey areszt na wszelki majątek obyw. Alexandra syna Justyna *Makarewicza*, z powodu znaydowania się jego w Królestwie Polskiem. (*T. P.*)

— D. 3 kwiet. przybył do portu Kronsztadzkiego grecki okręt *Buona Speranza* z *Alexandryi*, pod banderą grecką, takiego kształtu: na białém polu w górnym kącie Krzyż błękitny, a reszta bandery składa się z pręg białych i błękitnych. Ekwipaż okrętu złożony w części z Greków i cudzoziemców.

— Statek parowy *Nikołay Iszy*, dzisia (d. 10) o pół do czwartey przybył tu z *Lubeki* z 50cią passażerami, w liczbie których znaydują się Hrabia *Lebzeltern* i Baron *Dernberg*.

— Podług doniesień z *Rygi* pod 2 maja, z powiększającą się liczbą przybywających strugów, handel tameczny widocznie ożył i zafraktowano już znakomitą liczbę okrętów.

— Wyjechali d. 4 maja: Główny Medyczny Inspektor Armii Radzca Tayny Baron *Wilje* do *Narwy*; d. 5, Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego, Jenerał-Porucznik Hrabia *Grabowski* do *Warszawy*; d. 8, odstawny Jenerał-Major Hrabia *Hauke* do *Kowna*. (*G. S. P.*)

— Przy końcu przeszłego miesiąca, w dobrach swoich na Podolu, jeden z zamożnych i znakomitych prowincyi tey obywateli, mąż czcigodny przymiotami duszy i umysłu, poważany od rządu, szanowany od rodaków, ukochany od liczney rodziny i krewnych, zacny przez całe życie różnych stopni urzędnik, miły i użyteczny sąsiad, światły, ludzki, wzorowy gospodarz, Michał *Sobański*, w 77 roku wieku swego przeniosł się do lepszego świata. Okoliczności kraju, oraz domowe nieszczęścia, przyśpieszyły koniec dość jeszcze czerstwym dniom jego. Jemu winna okolica, w którey mieszkał, polepszenie stanu włościan, wzniesienie dwóch kościołów i parafii z przyzwoitém ich uposażeniem, wprowadzenie wielu udoskonaleń rolniczych, otworzenie odbytu zbożowego przez zakład byłey w Odessie Kompanii Polskiey, ustalenie funduszów edukacyynych przez Komissyą Wołyńską, którey tak długo był gorliwym i dostoynym Prezesem. Jak sam w swey młodości gruntownych nabył nauk, i dla pożytecznego ich zastosowania do mieyscowego gospodarstwa, zwiedził za granicą kraje przemysłowe, poznał ekonomikę i bogactwo narodów, przekonał się, że nie mnogość płodów rolniczych, ale ich rozumny odbyt, trafna wymiana, rękodzieła i handel prowadzą do zamożności kray cały i pojedyncze osoby, tak i młodzieży, tak i obywatelstwu naszemu radził, i do wielu pożytecznych przedsięwzięć dał przykład i zachętę. Rozpamiętywając przymioty tego męża, nie można się oprzeć chęci porównania go z *Podstolim* Krasickiego, owym ideałem dobrego obywatela, któremu we wszystkiém dorównał, a w wielu rzeczach daleko przewyższył. Mąż ten bogoboyny, pełen zasług, zostawił po sobie pamięć naychwalebnieyszą, a śmiercią swoją wyrządził tamecznemu krajowi nieprędko nagrodzoną stratę. (*T. P.*)

Warszawa d. 21 maja.

W Imieniu Nayjaśnieyszego
NIKOŁAJA PAWŁOWICZA
Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyy, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa Polskiego ogłasza co następuje:

Nayjaśnieyszy CESARZ Jmć i KRÓL, w skutek rozporządzeń Artykułu 20 Statutu Organicznego z dnia 14 lutego roku 1832, Naymiłościwiey Królestwu Polskiemu nadanego, stosownie do którego armia Jego Cesarsko-Królewskiey Mości w Cesarstwie i Królestwie, w jedną całość połączoną zostaje, raczył Nayłaskawiey postanowić, co następuje:

Artykuł 1. Wszyscy w ogólności woyskowi niższych stopni, którzy, do czasu rokoszu w woysku Polskiem zostając, do tey pory przepisanych lat nie wysłużyli, równie jak i woyskowi tychże stopni przez Rząd buntowniczy po dniu 17/29 listopada 1830 roku do woyska powołani, którzy zdolni są do służby polowey lub garnizonowey, nie wyłączając mianowanych Oficerami przez Rząd buntowniczy, w woysku Nayjaśnieyszego PANA umieszczeni bydź mają.

Art. 2. Przeciąg służby dla woyskowych niższych stopni z woyska Polskiego, niemniey powołanych do służby przez Rząd buntowniczy, ustanowiony zostaje na lat piętnaście, z policzeniem, pierwszym, czasu ich służby w woysku Polskiem, od daty weyścia aż do dnia 17 (29) listopada 1830 r., to jest, dnia wybuchnięcia rokoszu; drugim, służba, jako w szeregach buntowników odbyta, wcale liczoną nie zostanie, i woyskowi ci obowiązani będą wysłużyć całkowity przeciąg lat piętnastu.

Art. 3. Woyskowi niższych stopni, którzy po zniesieniu woyska rokoszan, za powrótem swoim z Prus i Austryi do Królestwa Polskiego, do prac rolniczych rzeczywiście wrócili i mają stałą posiadłość, uwolnieni zostają od obowiązku wstąpienia w szeregi woysk Nayjaśnieyszego CESARZA Jmci.

Rada Administracyyna Królestwa, podając do powszechney wiadomości to Naywyższe Nayjaśnieyszego PANA Postanowienie, poleca wszystkim Władzom, aby stosownie do załączonych do ninieyszego rozporządzenia przepisów, w skutek teyże Naywyższey woli wydanych, przystąpiły niezwłocznie do zaciągu wyż wspomnionych woyskowych niższych stopni do armii Nayjaśnieyszego PANA, który to zaciąg ma bydź niezawodnie z dniem 1 sierpnia r. b. 1832 ukończonym.

Dopełnienie ninieyszego Postanowienia, Rada Administracyyna Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego poleca.

Dan w *Warszawie* dnia 19 kwietnia (1 maja) 1832 roku.

Na Oryginale podpisano:

Namiestnik Jego Cesarsko Królewskiey Mości w Królestwie Polskiém, Jenerał-Feldmarszałek, Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz-Erywański.*

Radca Sekretarz Stanu J. *Tymowski.*

— Wczoray wydane zostało postanowienie Xięcia Namiestnika, na mocy którego z ludzi przez Rząd buntowniczy po dniu 17 (29) listopada 1830 r. do woyska powołanych, a teraz do zaciągu przeznaczonych, uwolniony ma bydź naystarszy syn w każdey familii, lub ten, którego oyciec do uwolnienia przedstawi. Żonaci zaś, którzy przez Rząd buntowniczy do woyska wezwani byli, mają aż do dalszych rozkazów przy swych familiach pozostać. (*G. W.*)

Prussy.

Berlin d. 13 maja.

Jego Królewska Mość, przychylając się do prośby Ministra Stanu i Gabinetu Hrabiego *Bernstorffa*, raczył z przyczyny osłabionego zdrowia nayłaskawiey uwolnić go od kierowania Ministeryum spraw zewnętrznych, i na ten urząd mianować Rzeczywistego Radcę Taynego, Sekretarza Stanu, *Ancillona*, Ministrem Stanu i Ministrem spraw zewnętrznych. (*G. S. P.*)

Austrya.

Wiedeń dnia 7 maja.

NN. Cesarstwo Ichmość wyjechali dziś przez *Gorycyą* i *Laybach* do *Tryestu*, gdzie dnia 16 b. m. przybyć zamyślają.

Poseł Francuski przy Dworze tuteyszym dał d. 1 b. m., jako w rocznicę imienin Króla *Ludwika Filipa*, wielki obiad dyplomatyczny, a wieczorem dóm swóy oświecił.

Stan zdrowia Xięcia *Reichstadt* wzbudza coraz większą obawę; lekarze radzą odmianę powietrza i udanie się do wód w *Ischel*.— Xiążę *Wrede* wyjechał ztąd d. 3 b. m. (*G. W.*)

Niemcy.

W *Gazecie Hannowerskiey* umieszczony jest artykuł następujący: „*Z Westfalii 24 kwietnia.* Od czasu lipcowey rewolucyi, gazety i dzienniki niemieckie mają sobie za stateczną powinność zrucania się na *Prussy*. Przykro im widzieć, że w *Prussiech* wszystkie sprawy idą tak spokoynie i porządnie, pomimo to, że one nie mają Konstytucyi. Z resztą my, Prusacy, bynaymniey nie wierzymy szczęściu „Konstytucyynego” życia, a nawet ośmielamy się myśleć, iż dla tegoto właśnie, że jey nie mamy, nie znaydujemy się w stanie, podobnym do stanu Francyi, Belgii, Szwaycar, Brezylii i t. d. Niech się kto zapyta: gdzie więcey są poważane prawa i gdzie więcey z nich są zadowoleni? W Prussiech czyli w Państwach Niemieckich, Konstytucyynemi nazywanych?

„Ale też same prawdy tém więcey podżegają stronników rewolucyi do wymyślania, przeciw Rządowi i różnym stanom Pruss, kłamstw niedorzecznych, które u nas, zaiste, śmiech tylko wzbudzają, ale w obcych krajach, dla nieznajomości bliższych stosunków, łatwo mogą bydź wzięte za prawdę.

„Gazeta Hannowerska wyjęła ze Stuttgardzkiey mniemany list z Berlina, który jednak ma w sobie niewątpliwe cechy Wirtemberskiego wyrobu.— Autor tego listu, namieniwszy o ostatnich awansach w woysku pruskiém, wpada w gniew, że ze Sztabs-Oficerów, wyniesionych na Jenerałów, Półkowników i Podpółkowników, 56 było ze szlachty, a tylko 3 z mieszczan (między nimi 2 artylierzyści). Mocą swey przenikliwości naznacza za przyczynę tego, że Rząd Pruski chce powoli usunąć z woyska oficerów mieskiego urodzenia. Ale się rzecz cała tłómaczy bardzo prosto w sposób następujący: Wiadomo, że do roku 1807go oficerowie w piechocie (wyjąwszy fizyljerów) i kawaleryi (prócz huzarów) wszyscy byli ze szlachty. Owczasowi Chorążowie i Porecznicy dosłużyli się teraz rang Jeneralskich i Sztabs-Oficerskich, przez co się całe zadanie rozwiązuje. Ale autor listu ucieka się do innych wymysłów. Naprzód examen— podług jego słów— dla woyskowych ze stanu mieskiego niezwyczaynie ścisły, a dla szlachty daleko łatwieyszy. Lecz wszyscy examinatorowie w Kommissyi, ustanowioney do examinowania zaciągających się do służby woyskowey, są urodzenia mieszczańskiego, wyjąwszy jednego tylko: a tak byłoby całe osobliwszą, jeśliby oni chcieli powstawać przeciwko młodzieńcom z ichże stanu. Major *Bresson*, naydawnieyszy członek pomienioney Kommissyi, publicznie oświadczył, że z boleścią dlań, chorążowie ze stanu mieszczańskiego często stawają do examinu z tak małemi wiadomościami i umiejętnością, które zgoła nie odpowiadają potrzebom służby, gdy tymczasem w młodzieńcach stanu szlacheckiego dają się dostrzegać pilność i zdolności, prawdziwie dowodzące, że szlachta w ogólności ożywiona jest usiłowaniem odpowiedzenia potrzebom czasu, tak w moralnym, jako i uczonym względzie.— Łacno to można wytłómaczyć: szlachta cała prawie idzie do służby woyskowey, a zatém i tacy, którzy naypięknieyszemi są obdarzeni zdolnościami: przeciwnie młodzież mieska zwyczaynie poświęca się naukom, i z żalem ci tylko z nich wchodzą do woyska, którzy już w gimnazyach mały uczynili postępek, rodzice nigdy jeszcze nie mogą zaniechać fałszywego wyobrażenia, że jakoby woyskowemu nie trzeba było tyle mieć nauki, co urzędnikowi.— Gazeta Stuttgardzka mówi daley: młodzi woyskowi ze stanu mieskiego, służący z podnoszeniem do rang, za naymnieysze przestępstwo bywają oddalani ze służby.” — Ale autor tego artykułu dawno już służy w pruskiém woysku, miał zręczność poznać wszystkie prawie półki, a dotąd niewiadomy mu, żaden przykład takiego stronnictwa— Mniemany korrespondent berliński utrzymuje na dowód, że szlachta niezdatna jest do korpusu nazywanego uczonym: „Sama tylko potrzeba zmusza przyymować młodź mieską do artylleryi i inżenjeryi, dla tegoto w tych korpusach zgoła nie masz szlachty.” Examen officerów artylleryi i inżenjerów zupełnie zgodny jest z examinem, przepisanym dla oficerów dalszey służby; techniczna tylko część do przyszłego ich zatrudnienia podlega examinowi z większemi nieco szczegółami. Młodzieńcy szlachetni rzadko wchodzą do artylleryi, nie z bojaźni, ale dla tego, że w kawaleryi i piechocie znaydują swoich krewnych i przyjaciół. Na dowód można przywieśdź to, że ci mianowicie oficerowie, po których wymaga się naywięcey umiejętności we wszystkich częściach,— t. j. Oficerowie Głównego Sztabu,— są po większey części ze szlachty, chociaż Naczelnik Sztabu jest z mieszczańskiego stanu. O stronnictwie więc nie może bydź tu mowy.— Ale istotny punkt, do którego mierzy Gazeta Stuttgardzka, teraz się właśnie ukazuje: „przez to samo (t. j. przez wszystkie wyżey obalone kłamstwa) w Pruskiey armii wszędzie okazuje się duch *kast*.” Zapewne w Armii Pruskiey panuje duch, nieskończenie różny od ducha teraźnieyszego czasu, a nawet zupełnie mu przeciwny;— duchem tym, ożywiającym *wszystkich*, bez różnicy stanów, jest duch honoru i wierności. Niech rewolucyoniści zowią *nas kastą*, my z tego pysznić się możemy; lecz oni nie powinni wrażać cudzoziemcom fałszywego przekonania, iż jakoby niektórzy z nas bywają krzywdzeni w służbie. Pomiędzy oficerami nigdy nie mówią, kto z jakiego jest urodzenia; każdy wtedy tylko znaczy cokolwiek, kiedy z poświęceniem się i gorliwością służy swemu Monarsze. Sposób myślenia i uczuć w całém woysku jednakowy. Teto uczucia są niepokonaną nienawiścią do wszego złego i łamania przysięgi, niezachwiana wierność ku naymiłościwszemu naszemu Monarsze i bezwarunkowe posłuszeństwo rozkazom. Ten duch, zarówno działający w woysku i w na[illegible], bardzo dobrze znajomy zagranicznym r[illegible]cyonistom. Ztądteżto pochodzi ich nien[illegible] ku Prussom, osobliwie do ich woyska.— Kiedy[illegible]olwiek wybuchnie walka między honorem a podłością, wiernością a łamaniem przysięgi. Niech dobrze myślący w innych krajach zwrócą wtedy z zupełną ufnością oczy swe na Prussy: naród i woysko ożywione zgodą, umocnione siłą, uzbrojone lepiey, aniżeli kiedykolwiek; na czele ich są mężowie niezachwiani; ale nade wszystko jaśniey świetnieje na drodze honoru i prawości, rycerski ród *Hohenzollernow*, rozlewając odrodzenie na teraźnieyszy wiek chytrey złości ze strony niższey, a słabości z wyższey. *Oficer Pruski.* (*G.S.P.*)

Anglia.

Londyn dnia 4 maja.

24 z. m. odbyło się w parku Edimburskim posiedzenie naylicznieyszego zgromadzenia, jakiego nie było dotąd przykładu; znaydowało się bowiem na niém przeszło 60,000 osób. Pod Prezydencyą P. Murray, zgromadzenie to uchwaliło jednomyślnie prośbę do izby parów, ażeby nadała moc prawną bilowi o reformie, nie czyniąc w nim żadney zmiany, i pismo do ministrów z wyrażeniem dzięków za ich wytrwałość z oświadczeniem ufności, jaką w dalszém postępowaniu gabinetu zgromadzenie pokłada. Rozeszło się ono z naywiększą spokoynością, okazując przez głośne okrzyki przywiązanie swe do Króla.— Podobneż zgromadzenie miało mieysce i w Newcastle. (*T.P.*)

— *Dnia 11* —

Po zgromadzeniu się Parlamentu d. 7go, wniosek Hr. *Greya*, ażeby niezwłócznie mianowany był Komitet, nie doznało żadnego oporu. Na prośbę jego odłożone zostały rozprawy o tytule i wstępie bilu, nawet okazywał on chęć wniesienia, ażeby w pierwszym artykule opuszczony był wyraz *pięćdziesiąt sześć* do ostatecznego rozstrzygnienia względem punktu *A.* Lord *Lindhurst*, powstawszy, podał, ażeby odłożyć nawet rozprawy o tym artykule; poczém zawiązał się żwawy spór

pozorni stronnicy reformy (mock-reformers) przeszli wszyscy, jak się spodziewać wypadało, na stronę oppozycyi, i wniosek Lorda *Lindhursta* został przyjęty większością 151 głosow przeciw 116, tak, że Ministrowie przy pierwszym liczeniu głosow Komitetu mieli 55 mniey ze strony oppozycyi. Lord *Grey* niezwłócznie podał odłożyć dalsze obrady Komitetu do następującego czwartku.

Nazajutrz w *Londynie* dało się dostrzegać wielkie burzenie się: ale duch narodowy utrzymywał się przynaymniey nadzieją, że niezwłóczne i liczne mianowanie nowych parów, zachowa kray od zgubnych następstw źle ułożonego postępku oppozycyi. Skutkiem tey nadziei papiery, które w poniedziałek były 85, we czwartek spadły tylko na 84½.

Ale spodziewanie się nowego mianowania Parów zupełnie upadło, a to skutkiem umieszczonego w gazecie *Times* artykułu w brzmieniu następującém: „Zamiary nasze spełnione: Ministeryum upadło! J. K. M., po niejakiém wahaniu się przyjął prośbę o uwolnienie Hr. *Grey*, Lorda *Brougham* i ich spółtowarzyszów, i zrana publicznie to oświadczył. Nie mamy czasu przydać cokolwiek ku objaśnieniu ogłoszonego przez nas wypadku." (*G. S. P.*)

— List z *Londynu* pisany d. 11 b. m. o godzinie 7mey wieczorem, umieszczony w Gazetach Hollenderskich, wyraża: — „Że Ministeryum Lorda *Grey* jest rozwiązaném, to wiedomo już z Gazet. Pośpieszam donieść, iż nową administracyą już utworzono, i na czele jey znayduje się Xiążę *Wellington*, a Ministrem przychodow (Kanclerzem Izby skarbowey) będzie Pan *A. Baring*. Wszyscy inni członkowie należą do stronnictwa Torysów; nikt z przeszłego stronnictwa nie pozostanie w gabinecie. Publiczność nie wie jeszcze o tém; ja dowiedziałem się w tey chwili od jednego z członków Izby Niższey. Po oddaleniu się *Greya* i kollegów jego, Gazety Ministeryalne, uniesione złością, powstają przeciw Królowi i Królowey, i nayczarnieyszemi artykułami usiłują lud zrewolucyonować, lecz im się nie uda. W *Londynie* panuje taka spokoyność i cichość, jak gdyby się nic nie zdarzyło. Odprawia się mnóstwo zgromadzeń na ulicach, w piwnicach, na górach. Donoszę WPanu z temi szczegółami, albowiem w *Amsterdamie* czytając gazety Angielskie, łatwo możnaby inaczey mniemać. Wiadomości stoli z *Birmingham* i *Manchester*, *Leeds* i t. d., są mniey zaspokajające, lubo bez wątpienia są przesadzone."

— Na giełdzie tuteyszey rozchodzi się dziś lista nowych Ministrów, podług którey Xiążę *Wellington* jest pierwszym Ministrem, Pan *John Leach* (znany Master of the Rolls) Lordem Kanclerzem, Lord *Lyndhurst*, Master of the Rolls, z głosem w gabinecie, a Pan *Baring* Kanclerzem Izby skarbowey.

— *Dnia 12* —

Mieszkańcy z *Birmingham*, przysłali deputacyą do tuteyszey rady gminney w celu działania z nią wspólnie w sprawie reformy. Rada na posiedzeniu odbytém dziś, zagajoném mową Lorda Majora, uchwaliła 10 projektow na korzyść wyszłych świeżo Ministrów; Rada gminna ma ułożyć adressa do Króla i Izby Niższey.

— Gazeta *Globe* pisze: — „W mieście biegają pogłoski, które, jak się zdaje, okażą się bezzasadnemi. W *Manczester* i *Huddersfield*, miała się objawić niespokoyność między robotnikami fabryk."

Na posiedzeniu Izby Niższey dnia 10 maja, Lord *Ebrington*, uczynił wniosek podania Królowi adressu: „aby takich tylko mężów obrał Ministrami, którzyby bil projektowany przez Ministeryum *Greya* utrzymali w całości." Wniosek przyjęto większością 80 głosow. (*G. W.*)

F r a n c y a.

Paryż dnia 9 maja.

Journal des Debats pisze: — „Niedawno nayznakomitsi lekarze tuteyszey stolicy naradzali się względem stanu choroby P. *Kaź. Perrier*. Przemogło zdanie Pana *Broussais*. Sposób leczenia tego biegłego doktora sprawił kryzys, która czyni nadzieję bardzo uzasadnioną. Pan *Broussais* i kolledzy jego oświadczyli dnia wczorayszego zrana, iż teraz wzięli przewagę nad chorobą. Mamy wszelki powód do mniemania, iż wyzdrowienie Prezesa Rady postępować będzie spiesznie, niż z początku można się było spodziewać. Zaręczamy za rzeczywistość powyższego doniesienia."

Dziennik *Quotidienne* pisze, iż rząd bardziey się obawia przytrzymaney osoby (Xiężny *Berry*), niż ona jego.

Z trudnością potrafionoby zabrać statek parawy *Carlo Alberto*, gdyby Kapitan jego, *Carlo Zahara*, nie potrzebował kotła parowego na ląd sprowadzić, dla naprawy, i właśnie, kiedy tenże kocioł chciał znowu wziąć na statek, oświadczono mu, iż statek nie może wypłynąć bez pozwolenia rządu. Tym sposobem został wzięty.

— *Dnia 10.* —

Jeden z Dzienników tuteyszych pisze, iż Izby mają bydź zwołane na dzień 1 sierpnia, co jednak nie jest podobném do prawdy, jeśli teraźnieysze Ministeryum pozostanie. Nic ono nie może bez Pana *Perrier*, który, lubo teraz ma się nieco lepiey, jednakże do owego czasu nie odzyska zdrowia w takim stopniu, aby mógł znowu objąć stér interessów.

Dopiero od dni 8 Jenerał *Sebastiani* zaczął znowu ciągle pracować w wydziale spraw zagranicznych. Zasługuje na uwagę, iż przez czas trwania negocyacyy względem *Ankony* był zupełnie nieczynnym. Onegday dał wielki obiad dyplomatyczny, na którym jednak nie znaydował się Marszałek *Soult*.

Według postanowienia Królewskiego, umieszczonego w *Monitorze*, pensya Marszałka Francuzkiego została zmnieyszoną z 40,000 frankow na 30,000. Podobnież zmnieyszono stosownie pensye oficerów.

— *Dnia 11* —

Angielskie Dzienniki z dnia 8 b. m. przyszły tu sztafetą. Z powodu wiadomości, jakie obeymują, wielki tu panuje smutek. Papiery natychmiast znacznie spadły. — Z pisma, które Xiążę *Talleyrand* miał przesłać Ministrowi spraw zewnętrznych, okazuje się, iż Xiążę nigdyby nie przyjął Ministerstwa, gdyż zamiarem jego jest resztę życia przepędzić w Anglii. — P. *Rayneval* donosi, iż bardzo dobrze został przyjęty, i że już miał kilka narad z Ministrami *Calomarde* i *Alcudia*, względem Portugalskich interessów. — *Monitor* i *Quotidienne*, tak jako i *Konstytucyonista*, oświadczają, iż dama, która znaydowała się na statku *Carlo Alberto*, nie jest Xiężną *Berry*.

— *Dnia 12* —

Dziennik *Temps* utrzymuje, iż poruszenia Karolistów w południoowey Francyi nie są przytłumione, ale owszem większey nabierają wagi. Podług tego Dziennika, pólk 35ty nanowo z powodu zayść z mieszkańcami w *Grenoble*, opuścił miasto. — Z *Marsylii* z d. 5 b. m. a z *Tulonu* 6 b. m. donószą, że Karoliści nie zaniechali swoich zamiarów, i że spodziewają się ciągle wylądowania sił, idących im w pomoc. — Sławny i naypierwszy ze współczesnych naturalistów Pan *Cuvier* jest bardzo słaby, i prawie bez nadziei wyzdrowienia.

— *Dnia 13* —

Monitor pod d. 12 b. m. uwiadamia, że rząd odebrał telegraficzną wiadomość z *Grenoble* dnia 10 o godzinie 10tey wieczorem, iż w tém mieście zupełna panuje spokoyność; i że nieporozumienia, jakie nastąpiły w dniu 9 między woyskowemi 35go półku, a mieszkańcami, nie miały naymnieyszego pozoru polityczney dążności. — Wiadomości z *Marsylii* z teyże samey daty są również zaspokajające. (*G. W.*)

Rzeczy Niderlandzkie.

Bruxella dnia 10 maja.

Podług tuteyszego *Courrier* na wczorayszém

DODATEK

posiedzeniu Rady Ministrów postanowiono odwołać P. *van de Weyer*, z którego postępowania z powodu ostatnich dyplomatycznych na konferencyi Londyńskiey układów, Król ma bydź nie kontent.

Dziś wieczorem rozeszła się tu pogłoska o bliskiey odmianie Ministrów naszych.

Amszterdam d. 11 maja.

Tuteysza Gazeta *Handelsblad* donosi:— „Piszą z *Hagi*, iż chociażby odrzucenie bilu reformy pociągnęło za sobą niejaką odmianę w Ministeryum Angielskiém, to jednak niemiałoby żadnego wpływu na ułatwienie interessów Belgiyskich." Taż Gazeta, donosząc z listu prywatnego z *Londynu* o mianowaniu Xięcia *Wellingtona* pierwszym Ministrem, czyni uwagę, iż inne listy, mianowicie te, które nadeszły do bankierów tuteyszych, nic o tém niewzmiankują. (*G. W.*)

G r e c y a.

Gazeta Powszechna umieściła następujący list Greka jednego z *Syry* pod 18 marca: „Wczoraj całe niespodziewanie otrzymano pożądaną wiadomość, o wyborze nowego Monarchy Grecyi w osobie Xiążęcia *Ottona* Bawarskiego. Wiadomość ta sprawiła większe uniesienie radości, aniżeli wiadomość o zwycięstwie pod *Nawarynem*. Kwadransa nie upłynęło, a już całe miasto wiedziało o tém: wszyscy mieszkańcy ze smutku, w którym byli pogrążeni, w radość zostali przeniesieni. Biegli do kościołow chwalić i dziękować Bogu. Nie spodziewamy się, żeby tu był choć jeden, któryby się nie cieszył, chociażby nawet był naygorszych chęci." (*G. S. P.*)

T u r c y a.

Konstantynopol dnia 13 kwietnia.

Rozkaz Sułtański, poprzedzający firman, którym Hussein Pasza mianowany został feldmarszałkiem, wprowadza ważną w Turcyi nowość, radę wojenną, na sądzenie woyskowych za wykroczenia wynikające ze służby. Tym więc sposobem, nadzwyczayna władza nadana Husseinowi Paszy, jakiey dotąd użyczano samym tylko W. Wezyrom, odłączoną została od powszechnie używaney dotąd władzy stanowienia o losie podwładnych sobie żołnierzy. Sąd regularny, rozpatrywać odtąd będzie ich winy, i feldmarszałek, dopiero za wyrokiem rady wojenney, będzie mógł pozbawiać ich stopni i ozdób. — Szczególna, iż nowość ta jest pomysłem samego Sułtana, który własną go napisał ręką.

— Elhadż-Akif-Effendi, mianowany został Reis-Effendim (ministrem spraw zagranicznych), na mieyscu Seid-Sulejmana-Nedżib-Effendi, któremu Sułtan dozwolił usunąć się od interessów, dla słabości zdrowia, która w nich ciągle była mu przeszkodą. Bejlikdżym zaś Dywanu, na mieyscu Elhadż-Akif-Effendi, mianowany został Nuri-Effendi.

— Pewny Ormianin pracujący w arsenale, nazwiskiem Bagdassar, wynalazł machinę parową do robienia bagnetow, na co otrzymał od Sułtana przywiley. (*T. P.*)

N e k r o l o g.

Po kilkomiesięczney chorobie zakończył dni swoje w 47 roku życia W. Stanisław Jan *Borodzicz*, b. Professor Korpusu Kadetów w Kaliszu. Zgon tego męża pogrążył w głębokim żalu małżonkę, osierocił nieletnie troje dzieci i zasmucił przyjaciół, znajomych i tych, co z rąk jego spodziewali się odebrać zupełnie ukształconych synów. Urodził się z oyca Jana i Franciszki Szwykowskiey. Po ukończeniu nauk probował zdolności swoich naprzód w stanie rycerskim i dosłużył się stopnia Podporucznika i Adjutanta, o przychlubney dymissyi otrzymał osobne świadectwa o gorliwey służbie i przykładném a chwalebném sprawowaniu się. Wszedł potym w zawod nauczycielski, w którym przebywszy koleyno, to w Korpusie Kadetów Chełmińskich, to w Szkole Wojewódzkiey Lubelskiey, gdy zażądał uwolnienia, uzyskał z Kommissyi Rządowey Wyznań Religiynych i oświecenia publicznego dymissyą z wyrażeniem wdzięczności za podeymowane prace około kształcenia młodzieży. Roku 1820 mianowany został przez Jego Cesarzewiczowską Mość Wielkiego Xięcia Konstantego na Professora języka Polskiego w Korpusie Kadetów w Kaliszu. Poźniey przeniósłszy się do Litwy, założył w Wilnie pensyon płci męzkiey, w którey utrzymywaniu spełnił nadzieje i życzenia obywateli, którzy z ufnością, z przekonania pochodzącą, umieszczali swych synów. Przywiózł z sobą Stanisław Jan *Borodzicz* czytelnią, z niemałey liczby wyborowych xiąg złożoną, na pożytek mieszkańców. Nie dość mu było na tém, że pracował osobiście nad młodzieżą, żadna prawie godzina nie była u niego zmarnowaną, i wolną od tych zatrudnień, obracał jeszcze na zostawienie w pismach użytecznych nauk, na korzyść współżyjących i potomności, a mianowicie: 1. Rysy charakterystyczne złego wychowania, wydane w językach polskim i francuzkim. 2. Tabella zawierająca przystosowanie wyrazów francuzkich do spadków polskich podług dawney i nowey metody. 3. Grammatyka języka polskiego dla początkujących w Wilnie 1830 r. 4. Rozprawa orthographiyna przeciwko przesadzonemu *j* na mieyscu *y*. Oczekujące prassy dzieła w rękopismach zostawił. 1) Grammatykę języka Polskiego większą. 2) Naukę czytania, wymawiania, i orthographii języka francuzkiego, dla początkującey młodzieży płci obojey. 3) Niektóre uwagi nad orthographią polską. Pod piórem miał słownik mowy potoczney i słównik homonymów Polskich.

Gdy szacunek dla człowieka wymierzać się tylko powinien w stosunku do usiłowań, obracanych na pożytek drugich, bez względu na wszelki blask powierzchowny, przeto takie starania Stanisława Jana *Borodzicza*, stać się użytecznym dla nas za życia, a nawet i potomkom, zasługują, abyśmy go uczcili w cnotliwém życiu i tu zapisali wdzięczne o nim wspomnienia, błogosławiąc szanownym jego zwłokom.

Teatr. Jutro t. j. we czwartek 19 t. m. dane będzie *Quod libet* złożone z Tercetów z oper *Bucefalo* i *Axura*—tudzież jednego aktu całego z opery *Wo-ziwoda Paryzki*. Pomiędzy tercetami dana będzie wesoła komedya oryginalnie napisana w języku rossyyskim przez JP. *Zahoskina*, przerobiona na polski język przez JP. *A. Listowskiego* pod nazwiskiem: *Waryat na prędce* czyli *Romans na gościńcu*. (Романъ на большой дорогѣ, соч. Загоскина.)

O g ł o s z e n i a.

1 Z polecenia JO. Wojennego Gubernatora i Kawalera, Xięcia Dołhorukowa podaje się do publiczney wiadomości, iż przysłane przez JO. Xięcia Ministra Dworu CESARSKIEGO wzory rozmaitych obiciów i szlaków, wyrabiających się w Carsko-Sielskiey fabryce, znaydują się do widzenia w handlu JP. Fiorentyniego w Wilnie. Ktoby zaś takowe życzył sprowadzić, raczy się poinformować u W. Wileńskiego Policmeystra. (619)

1 Prospekt na Romanse Karola Pawła Koka (Kock) w przekładzie polskim. Paweł Kok, którego dzieła imaginacyi taką zyskały wziętość w tegoczesney literaturze europeyskiey, pierwszy raz dopiero pokaże się w przekładzie polskim; że zaś ogólna liczba jego romansów wynosząca do 60 tomow, jest znacznie wielką, dzieło więc to, może tylko częściami na świat wychodzić. Przekładem tego ulubionego pisarza Francyi, dla rychleyszego wydania w języku polskim, zajęli się uproszeni przezemnie w Warszawie P. Salezy Dmochowski,

a w Wilnie P. Kraszewski, znajomy ze swego satyrycznego dowcipu, co właśnie jest cechą tego autora romansow. Romanse te zaczną wychodzić w terminie tercyałowym od dnia wydania Prospektu w kolei następującey: 1) Dom biały (La maison blanche) 5 tomow. 2) Andrzey Sabaudczyk (André le Savoyard) 5 tom. 3) Dway bracia Jakubowie (Fréres Jacques) 4 t. 4) Cyrulik Paryzki (Le Barbier de Paris) 4 t. 5) Georgina albo synowica Tabeliona (Géorgette ou la niece du Tabellien) 4 t. 6) Niektóre Szkice obyczajów (Petit Tableaux de moeurs) 2 tomy. Prenumerata będzie się przyymować z góry za każdy z kolei wychodzący Romans. licząc od tomu po 30 kop. sr. Cena ta poźniey znacznie podwyższoną zostanie. Bilety prenumeraty mogą się nabywać w Xięgarni Typografa Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu lub u osob uproszonych, którzy za swóy podpis same na siebie biorą odpowiedzialnośc dostawienia tomow prenumeratorom. Prenumerata więc na pierwszy wychodzący Romans, to jest: Dom biały wnieść się powinna całkowita, za tomow 5 rubel sr. 1 kop. 50, i tak następnie; na lepszym papierze rub. sr. 2 kop. 25. Niżey podpisany śmie sobie pochlebiać, że ninieysza praca i pod względem ozdob typografii, i pod względem pięknego przekładu znajomych zkądinąd tłómaczy, zasłuży na powszechną wziętość światłych czytelników.

Teofil Glücksberg.

(320)

3 W kantorze niżey podpisanego jeszcze biletow do 5tey klassy 39tey Loteryi Warszawskiey dostać można, razem i oznaymuje się grającym w tey Loteryi, że bilety do tey klassy tylko do dnia 25go t. m. wydane bydź mogą; kto więc do tego terminu bilet swóy nie wykupił, prawo do niego traci. Fr. von Auer.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (591)

Rada Mieyska ma honor ninieyszém uwiadomić, że tuteysi Wexlarze od 15 po 22 teraznieyszego Maja Kurs monet następnych pokazali takowy: za dukat nowy daią rub. 10 k. 70, a sami przedaią po rubli 11; za dukat stary daią rubli 10 kop. 40, a sami przedaią po rubli 10 kop. 70, za imperyał daią rub. 39 k. 30, a sami przedaią po rub. 39 k. 80; za pół imperyał daią rub. 19 k. 65, a sami przedaią po rubli 19 kop. 90, za rubel srebrny całkowy daią rubli 3 kop. 65; a sami przedaią po rub. 3 kop. 70 i za rubel srebrny drobną monetą daią po rubli trzy kop. 75 assygnacyami.

Градскій Голова Новацкій.

Письмоводитель Позлевичъ.

Wiadomość o produktach żywności na targach przedawanych, i o taxie, po iakiey należy przedawać w Wilnie niżey wyrażoną żywność, w Radzie Miasta Wilna sporządzona.

Wyiaśnienie za iaką cenę w Wilnie na targach w przeszłym tygodniu przedawały się wszelkie produkta i wiktuały hurtem.		w Niedzielę. ruble.	kop.	Wtorek. ruble.	kop.	Piątek. ruble.	kop.
		Srebrem.					
Beczka miary rossyyskiey.							
Żyta ozimego	Suchego	—	—	—	—	—	—
	Surowego	7	20	6	—	6	—
Pszenicy	Ozimy	14	—	14	—	14	—
	Jarey	9	—	9	—	9	—
Jęczmienia		5	—	5	—	5	50
Owsa		3	30	3	30	3	—
Gryki		4	50	4	—	5	—
Grochu		5	—	5	—	6	—
Bobu		—	—	—	—	—	—
Kartofel		2	40	2	40	2	40
Siemienia	Lnianego	—	—	—	—	—	—
	Konopnego	5	—	4	50	5	—
Krup	Jęczmiennych	10	—	10	—	10	—
	Owsianych	14	80	14	80	14	80
	Gryczanych	14	40	14	40	14	40
Pud Rossyyski maiący funtow Ross. 40.							
Łoiu wołowego i baraniego	Surowego.	2	20	2	20	2	20
	Topionego.	5	50	3	50	3	50
Mięsa pud		1	80	1	80	1	80
Miodu przaśnego tłuczonego z woskiem		3	—	3	—	3	—
Wosku topionego niebielonego		8	—	8	—	8	—
Swiec Woskowych	białych	15	—	15	—	15	—
	żółtych	14	—	14	—	14	—
Swiec Łoiowych	bł. przywoż.	4	—	4	—	4	—
	tu robionych	4	20	4	20	4	20
Włókna towarnego	Lnu	2	20	2	20	2	20
	Pieńki	1	50	1	50	1	50
Soli kuchenney pud		1	—	1	—	1	—
Siana	Murożnego	—	20	—	20	—	20
	Błotnego	—	18	—	18	—	18
Słomy	wiązaney pud	—	7	—	7	—	7
	tartey wóz iednokonny	—	—	—	—	—	—
Faska 6 garcowa masła dobrego		4	50	4	50	4	50
Beczka miary ross.							
Piwa pospolitego	Lekkiego	5	60	3	60	5	60
	Dubeltowego	—	—	—	—	—	—
Ptastwa domowego żywego karmnego po parze	Indykow	—	—	—	—	1	50
	Kur	—	50	—	60	—	60
	Gęsi	1	—	—	—	1	—
	Kaczek	—	—	—	—	—	—
Ptastwa dzikiego bitego po parze	Głuszców	—	—	—	—	—	—
	Cietrzewi	—	—	—	—	—	—
	Jarząbków	—	—	—	—	—	—
Wódki wiadro		2	69	2	69	2	69
Spirytusu wiadro		6	—	6	—	6	—
Mléka wiadro		—	40	—	40	—	40

Taxa wedle iakiey należy przedawać w rozdrob rozmaitą żywność w Wilnie od d. 15go msca Maja 1832 roku po dzień 22 tegoż mca.	Waga: Funty.	Łóty	Miara: Garniec.	na srebro: Ruble.	Kopiey.
Chleba pod cyfrą i Nrem piekarza.					
Żytniego Razowego zwyczaynego	1				¾
Żytniego Pytlowego Bułka	1				1¾
Pszennego pytlowego Bułka	1				4½
Mąki pszenney pytlowey Cienkiey	1				3½
Mąki pszenney pytlowey Sredniey	1				2
Mięsa świeżego wołowego z dokładką do funta iednego miękiszu, iedney ćwierci funta rury nayprzednieyszego	1				4½
średniego	1				3
zwyczaynego	1				3
Ozor wołowy świeży wielki	—				20
Ozor wołowy świeży śrzedni	—				15
Ozor wołowy świeży mały	—				10
Głowa, nogi, pluca, flaki	—				50
Mięsa świniego wędzonego Słoniny Swieżey	1				10
Słoniny Wędzoney	1				12
Sadła Swieżego	1				12
Sadła Wędzonego	1				12
Swieżego Podbrzusia	1				7½
Swieżego Schaby	1				5
Swieżego Szynki	1				6
Wędzonego Podbrzusia	1				10
Wędzonego Schaby	1				7
Wędzonego Szynki	1				10
Swieżego Głowizna i nogi ogółem					60
Swieżego Wątroby, serce i kiszki ogółem					30
Masła świeżego	1				12½
Soli kuchenney	1				3
Swiec Woskowych Białych	1				45
Swiec Woskowych Żółtych	1				40
Swiec Łoiowych Przywoź.	1				11
Swiec Łoiowych Mieyscowych	1				12
Krup Jęczmiennych Dartych	—		1		11
Krup Jęczmiennych Tłuczonych	—		—		—
Krup Owsianych czystych	—		1		12
Krup Gryczanych Buynych	—		1		11
Krup Gryczanych Drobnych	—		—		—
Piwa pospolitego Lekkiego	—		1		11
Piwa pospolitego Dubeltowego	—		—		—
Wódki Kraiowey żytniey czystey proby	—		1		75
Ryby żywey Szczupaka, okunia, węgorza sztuk wielkich	1		—		8
Ryby żywey Szczupaka, okunia, węgorza sztuk średnich	1		—		7
Ryby żywey Szczupaka, okunia, węgorza sztuk małych	1		—		5
Ryby żywey Lina, leszcza i innych sztuk wielkich	—		—		—
Ryby żywey Lina, leszcza i innych sztuk średnich	—		—		—
Ryby żywey Lina, leszcza i innych sztuk małych	—		—		—
Ryby nieżywey Sielawy naywiększey kopa	—		—		—
Ryby nieżywey Sielawy średniey ditto	—		—		—
Ryby nieżywey Sielawy małey ditto	—		—		—
Ryby nieżywey Wszelkiey inney drob.	—		—		—
Ryby nieżywey Zowiącey się molawką	—		—		—

F. Balfner R. M. W.

DODATEK DRUGI

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 59.

Wilno dnia 18 Maia v. s. 1832 roku.

Въ Редакцію Литовскаго Курїера.

Въ слѣдствіе предписанія Господина Виленскаго Военнаго Губернатора, исправляющаго должность Генералъ Губернатора Гродненскаго и Бѣлостокскаго и Кавалера Князя Долгорукова отъ 7-го сего маія за N. 3,174 ко мнѣ послѣдовавшаго, рекомендую оной Редакціи, припечатать въ Литовскомъ Курьерѣ объявленіе, что по случаю перемѣны въ Вильнѣ почтовыхъ дней, пріемъ къ Его Сіятельству прошеній въ мѣсто бывшей доселѣ пятницы, назначается въ суботу и что за тѣмъ таковыя прошенія на каждой недели будутъ Его Сіятельствомъ принимаемы по понедельникамъ, средамъ и суботамъ. Маія 8-го дня 1832 года.

N. 1,679. Полицмейстеръ Ожиговъ. (584)

Do Redakcyi Kuryera Litewskiego.

Na skutek przedpisania Pana Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Sprawującego obowiązki Jenerał-Gubernatora Grodzieńskiego i Białostockiego i Kawalera, Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Dołhorukowa, pod dniem 7 teraznieyszego maja z N. 3,174 do mnie wydanego, rekomenduję Redakcyi, wydrukować w Litewskim Kuryerze ogłoszenie: iż z powodu przemiany w Wilnie dni pocztowych, przyymowanie do Xięcia Jmci Wojennego Gubernatora prośb, zamiast byłego dotąd w piątek, naznacza się w sobotę; i że zatém takowe prośby w każdym tygodniu będą przez JO. Xięcia Jmci Wojennego Gubernatora przyymowane w poniedziałki, srody i soboty.— Dnia 8 maja 1832 roku.

N. 1679. *Policmeyster Ożigow.* (584)

Podrad.

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na oddanie przez podrad reparacyi Kowieńskiego turemnego zamku, za wyliczoną podług śmiety summę 4,112 rub. 25 kop. assygnacyami, z liczby których użyto już na konieczne reparacye 59 rub. 60 kop. assygnacyami, odbywać się będzie w Wileńskiey Skarbowey Izbie targ 23, a przetarg 27 dnia teraźnieyszego maja; zaczém wzywają się życzący podjąć się takowey reparacyi z tém, iżby zechcieli przybydź na te terminy do Skarbowey Izby z pewnemi ewikcyami. Maja 15 dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz. (609)

---

2 Od Wileńskiey Skarbowey Izby niniey-szém ogłasza się, iż w niey 20 i 23 dnia bieżącego miesiąca maja przeznaczono terminy dla targow na reparacyą przy Trockim Turemnym Zamku ogrodzenia. Zaczém życzący uczęstniczyć w takowych targach, zechcą przybydź na wyznaczone terminy do Izby Skarbowey z pewnemi ewikcyami. Maja 12go dnia 1832 roku.

W obowiązku Sekretarza Znosko.
Kollegialny Sekretarz Malewski. (595)

---

2 *Magistrat Miasta Wilna przez rezolucyą dnia 12 maja zakroczoną postanowił: sprawę exdywizorską massy funduszu zmarłych Jakóba i Katarzyny Lensow, Professorów Gimnazyum Krożskiego z ich kredytorami w tém Sądzie przewodzącą się, do wyniesienia ze strony massy edyktalnych zapozwow na sprawie zastanowioną, nieodmiennie dnia 2 junii do kontynuacyi przywołać, a dnia 15 tegoż mca wziąć w namowę; iżby zatém wszystkie interessowane strony do tey sprawy w przeciągu oznaczonego czasu z objawieniem swoich stosunków lub przyniesieniem na zapowodowanie massy tłumaczenia się, pod utratą w przeciwnym razie rzeczy stawali, ninieysze czyni zawiadomienie. Roku 1832 msca maja 13 dnia.*

Marcin Straus Burmistrz.
Regent M. Ostrowski. (597)

---

2 Oświadczenie JW. Władysława Kozakowskiego Podpułkownika Woysk Polskich w rzeczy następney: Przy nabyciu w roku 1814 schedy dziedziczney w Warpucianach w Rosieńskim powiecie od JW. Adama Kozakowskiego Prezesa Ziem. Kowieńskiego wydany został oblig na złł. Polskich 35,000 a zaś w R. 1817 Wney Annie Kozakowskiey na zł. Polskich 18,000 z oparciem ewikcyi na włości Warpucian i takowe już od dawnego czasu usatysfakcyonowane. Lecz ś. p. Adam Kozakowski i Anna Kozakowska po upadłym już numerze zakreśloney należności w obligach, pobierali niesłusznie intraty z Warpucian, pierwszy przez swych administratorow, a zaś Anna Kozakowska zaciągając długi, wskazując ewikcyą dawno już ustałą na Warpucianach, zawodząc w tradycye, naywiększą ruinę majątku tak w budowlach in fundo jak we włości, roztratę inwentarza, naynędznicyszą uprawą roli, wycięciem lasow, wyniszczeniem,rozpędzeniem Włościan przyczynili. Załujący zajęty dwódziestoletnią służbą wojenną w Warszawie nie pobierając żadnych intrat lubo mający do tych prawo, z boleścią zawiedziony został w nadziei. Gdy w Roku idącym 1832 w marcu przybywszy do dziedzictwa Warpucian, znayduje naywiększe zniszczenie, uznał za rzecz słuszną dla pewności własney i dalszych osób zastrzedz tém oświadczeniem, że obligi wyż rzeczone od dawna żadney waluty już nie mają i załujący do byłych niegdyś pretensorow znaczne sam ma stosunki. Gdyby sukcessorowie ś. p. Adama Kozakowskiego Prezydenta Ziem. Kowien. jak W. Anna Kozakowska na czczych już obligach nie opierali debitow zapowiadam. Datt 1832 apryla 2go. Takowe oświadczenie podpisuję.

Władysław Kozakowski b. Podpółkow. W. Polsk.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca apryla drugiego dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Rosienskiego Powiatowego Sądu, w skutek nastałey na podaną prośbę rezolucyi, naydując się obecnie JW. Władysław Kozakowski Podpółkownik b. Woysk Polskich takowe oświadczenie do akt oddał, przyjęto i że jest w księgach przy wyciśniętey Skarbowey pieczęci, poświadcza się.

Assesor Sądu Powiatowego Konstanty Lutkiewicz.

Jest w Aktach świadczę Regent Jan Giecewicz. (598)

---

3 Sąd Exdywizorski massy funduszu zeszłego Joachima Narbutta Prezydenta Granicznego Powiatu Lidzkiego nad majątkiem Rakańce zwanym w Powiecie Wileńskim leżącym, Remissą Izby Wileńskiey Cywilnego Sądu ustanowiony, w mieście Wilnie exystujący, stosując się do przełożenia ze strony Prokuratora massy uczynionego, na ostateczną rozprawę dzień 13 junii t. r. zakréśla — W jakowym terminie z powodu odbytego produktu przez W. Komornika Jacuńskiego, że do namowy tęż sprawę weźmie, wszystkich Kredytorów mających swoje stosunki sub ammissione rei zawiadamia — Izby przeto niewiadomością strony nie wymawiały się i za pośrednictwem Sądu Niższego przed oczewistą rozprawą podały, ninieyszą awizacyą wzywa i ostrzega — Roku 1832 maja 11 dnia. Wilno.

Jan Czyż Assesor Wileńskiego Powiatowego Sądu i Exdywizor.
Stanisław Kiełłczewski Exdywizor.
Adam Kijuć Exdywizor.
Regent Józef Ossoliński. (590)

---

2 Za Remissą Sądu Głównego w roku 1830 mca marca dnia 28 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątku Wodaklach exystujący, zaymując się dotąd słuchaniem głosów Produktowych oraz Replikowych, że w dniu szóstym mca junii roku idącego tę sprawę wezmie do namowy, strony do funduszu zeszłego Józefa Chrypcewicza Rotmistrza mające stosunki, niemniey przez sukcesorów tegoż Chrypcewicza pozwane o należności do massy zawiadamia.

Prezydujący Exdywizor Assesor Sądu Ptgo Kowieńskiego. Michał Porzycki.
Maciey Kurkowski b. Sędzia Grodz. Zawil.
Józef Durasewicz Assesor. (610)

---

2 Na skutek Remissy w roku 1830 mca 7bra 10 dnia zakroczoney na Sąd Exdywizorski funduszu SS. ZZ. Leyby i Sorki Icykowiczow sukcessorow zeszłego Izraela Mowszowicza, oraz sławetnego Wincentego Maciejewskiego, Ratusz mieyska Widzka, po załatwieniu wszelkich między stronami sporow, pierwszemu zjazdowi właściwych, wszystkie interessowane strony zawiadamia, iż w roku idącym junii 3 dnia, do licytacyi publiczney domow w mieście Widzach znayduiących się i dalszego debitorow ruchomego majątku prawnym porządkiem przystąpi, po czem nieodwlekając czasu oczewiście całe dzieło rozbierać będzie i że podług tego postanowienia na niestawających amissyą zapisze przez niniejszą awizacyą zapowiada. Roku 1832 mca maja dnia 2 w Widzach.

Michayłowski Burmistrz i Exdywizor.
Бургомейстръ Долгой и Ексдывизоръ.
Ексдывизоръ Ратманъ Ямгинъ.
Regent Sobolewski. (593)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na dostawę ręcznych żelaznych aresztantskich prętów z muterkami i zamkami, w ogóle na 382 ludzi, pod rozrządzenie 11 powiatowych tuteyszey gubernii inwalidnych komend, przeznaczone terminy dla targu 20 i przetargu 24 dnia teraźnieyszego maja; zaczém życzący podjąć się takowey dostawy, mają przybydź dla targów na przeznaczone terminy do Wileńskiey Skarbowey Izby z pewnemi ewikcyami. Maja 10 dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Naczelnik Stołu Julian Rutkowski. (587)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Andrzey Chołchowski*, który się przezywał *Michałowskim*, za kradzież i włoczęgę, był osądzony w Wileńskiey Izbie Kryminalnego Sądu, i przez jey rezolucyą, potwierdzoną przez Pana Naczelnika Gubernii, ukarany za kradzież przy tuteyszey mieskiey Policyi, przez Niższych jey służalców dwudziestu razami pletniowemi, a za włoczęgę odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztanckiego batalionu. Ten zaś *Chołchowski* przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. $7\frac{3}{8}$ wiersz., twarzy podługowatey, nosa ostrego, oczu szarych, włosów ciemnorusych, lat 40. — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których pomieniony włoczęga może należeć. Maja 5go dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (588)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Sierhiey Stepanow*, który się powiadał rodakiem Wołyńskiey Gubernii, Owruckiego powiatu, ze wsi Skorodny, za włoczęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie i przez jego rezolucyą, potwierdzoną przez Pana Naczelnika Gubernii, ukarany przy tuteyszey Policyi przez niższych jey służalców pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu. — Ten zaś *Sierhiey Stepanow* przymiotow następnych: wzrostu 2 arsz. $5\frac{5}{8}$ wiersz., twarzy czystey, chuderlawey, nosa średniego, podługowatego, oczu szarych, włosów na głowie rusych, wąsy i brodę goli, lat 34; — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włoczęga może należeć. Maja 5go dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (588)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Wasili Afanasjew*, który się powiadał niepamiętającym mieysca swojego urodzenia, i nigdzie w rewizyi nie zapisany, za włoczęgę był osądzony w Wiłkomierskim Powiatowym Sądzie i przez jego rezolucyą 19 przeszłego Lutego nastałą, zatwierdzoną przez Pana Naczelnika Gubernii, bez cielesnego ukarania, odesłany do Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu — Ten zaś *Wasili Afanasjew* przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. $6\frac{1}{8}$ wier., twarzy podługowatey, nosa średniego, oczu szarych, włosów ciemnorusych, lat 22. — o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włoczęga może należeć. Maja 5 dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (588)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.

Wasili Pietrow mianujący się rodakiem Włodzimirskiey Gubernii, Jurjewskiego Powiatu, wsi Awdotina, dwornym człowiekiem, obywatelki Zawiałowey, za włóczęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie i przez jego rezolucyą, zatwierdzoną przez Pana Naczelnika Gubernii, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalców, pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu. — Przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatey, nosa średniego, oczu czarnych, włosów na głowie, brwiach i brodzie czarnych, na lewym policzku brodawka, lat 25; — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włóczęga może należeć. Maja 5 dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (588)

---

3 *Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.* Jakow Iwanow *syn* Jakubowski, *powiadający się włościaninem Podolskiey Gubernii Winnickiego Powiatu, wsi Stadnicy, obywatela Prochorskiego, za włóczęgę bywszy osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie, przez jego rezolucyą, zatwierdzoną przez Pana Naczelnika Gubernii, ukarany przy tuteyszey Policyi przez niższych jey służalców, pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania* 1go *aresztantskiego batalionu;* ten zas Jakubowski *przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 5 wier., twarzy średniey, oczu szarych, nosa miernego, włosów na głowie, wąsach i brodzie czarnych, gęby małey, lat* 30. *O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włóczęga może należeć. Maja* 5 *dnia* 1832 *roku.*

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (588)

3 *Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.* Wasili Permiakow, *który się powiadał rodakiem Mohilewskiey Gubernii i Powiatu, wsi Kluczewa z włościan obywatela Wuszkowa; rezolucyą Wileńskiego Powiatowego Sądu, przez Pana Naczelnika Gubernii potwierdzoną, uznany za włóczęgę i przeznaczony dla odesłania do Nikołajewa dla skompletowania* 1go *aresztantskiego batalionu; a w zdarzeniu niesposobności, do odesłania na Syberyą na osadę; przymiotów zaś rzeczony Permiakow następnych: wzrostu 2 arsz. 4 wier., twarzy okrągłey, nosa średniego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, lat* 17. *O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włóczęga może należeć. Maja* 5 *dnia* 1832 *roku.* *Assesor Józef Szulc.*
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (588)

---

3 *Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu.* Jakow Wintis, *który się powiadał włościaninem Witebskiey Gubernii Reżyckiego powiatu, wsi Horayć, obywatela Sakstohalskiego, za włóczęgę osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie, przez jego rezolucyą, zatwierdzoną przez Pana Naczelnika Gubernii, ukarany przy tuteyszey mieskiey Policyi przez niższych jey służalców, pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu, ten zaś* Jakow Wintis *przymiotów następnych: wzrostu 2 arsz. 4 wier., twarzy białey, okrągławey, oczu szarych, nosa średniego, włosów na głowie rusych, gęby małey, lat 18; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włóczęga może należeć. Maja 5 dnia 1832 roku.*

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (588)

Podrad.

3 *Od Wileńskiey Skarbowey Izby ninieyszém obwieszcza się, iż w niey 20 i 23 dnia bieżącego miesiąca mają przeznaczone targi na reparacyą Widzkiey mieskiey turmy. Zaczém życzący uczęstniczyć w takowych targach, zechcą przybydź do Skarbowey Izby na przeznaczone terminy z pewnemi ewikcyami. Maja 12 dnia 1832 r.*

W obowiązku Sekretarza Znosko.
Kollegialny Sekretarz Malewski. (594)

---

3 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie nagromadzoney przez obywatela Dominika Włodka Skarbowey niedoimki z arendowney przezeń dzierżawy Mielnickiego Amtu, na skutek rekwizycyi Białostockiego Obwodowego Rządu, chociaż były naznaczone dwukrotnie terminy na przedaż oddanego na ewikcyą majątku Pobojewa w Wołkowyskim powiecie położonego, ale, że nikt na nie nie jawił się; zatém przez rezolucyą nowo-nastałą, przeznaczone zostały na sprzedaż z publicznych targów, oddane na ewikcyą z powodu rzeczoney dzierżawy, jak majątek Pobojewo z 57, tak i inne dwa, to jest: Ułasowszczyzna z 50, w Wołkowyskim, i Lesowczyce z 15 włościańskiemi duszami, w Brzeskim powiatach położone — do czego przeznaczony dla targów w tym Rządzie odbydź się mających, termin 18go dnia lipca teraźnieyszego roku, z przetargiem dnia trzeciego — Zatém życzący uczęstniczyć w pomienionych targach, zechcą przybydź do Gubernialnego Rządu na przeznaczony termin z gotowemi pieniędzmi — Apryla 22 dnia 1832 roku.

Sekretarz Józef Eysymont.
Naczelnik Stołu Kozłowski. (585)

---

3 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż z powodu nieprzybycia nikogo z życzących do kupienia, oddanego na ewikcyą za byłego Słonimskiego powiatowego Kaznaczeja Libera, majątku Blizny obywatela Miłaszewskiego, 70 męzkiey płci dusz, podług nowo-nastałey rezolucyi, pomieniony majątek przeznaczono jeszcze raz na przedaż z publicznych targów, na jakowy przedmiot przeznaczony w Gubernialnym Rządzie dla targów termin 10 dnia lipca teraźnieyszego roku z przetargiem dnia trzeciego; zaczém życzący kupić pomieniony majątek, zechcą przybydź na targi do tego Rządu na przeznaczony termin z gotowemi pieniędzmi — Apryla 22 dnia 1832 r.

Sekretarz Józef Eysymont.
Naczelnik Stołu Kozłowski. (586)

Ogłoszenie.

3 Na mocy Naywyższego rozkazu, wyrażonego w przedpisaniu Ministerstwa Wojennego Departamentu Kommissoryatskiego, w Kommissyi Dubieńskiego Kommissoryatskiego Depo, ma się odbydź na dostawę sukien, potrzebnych dla opatrzenia na termin 1833 roku woysk Grenadyerskiego Korpusu, 1szey Ułańskiey dywizyi, 4ch Huzarskich dywizyy i Żandarmskiego półku, targ następującego czerwca 6go i ostateczny przetarg 10go dnia czerwca; a zatém życzący uczęstniczyć w tey dostawie sukien, fabrykanci sukien, wzywają się przez Dubieńską Kommissyą do przybycia w czasie jey posiedzeń dla targu i przetargu na wyżey przeznaczone terminy; którzyto fabrykańci w każdym czasie na posiedzeniu Kommissyi widzieć mogą, jak wzory wszystkich kolorów sukien, tak i kondycye, na jakich prawidłach dostawa sukien odbywać się powinna.

Sekretarz 7mey klassy Zassko. (572)

Oświadczenie.

3 Przez ninieysze oświadczenie podaję do publiczney wiadomości, że JP. Karolina Tomaszewska, była na usługach przy JWW. Downarewiczówniach, pasierzbicach stryja mego ś.p. Jana Rossochackiego, Prezydenta Sądu Głównego Wileńskiego, została wynagrodzoną sowicie — Wszakże, kiedy stryy móy był złożony chorobą w roku 1831 w miesiącu lutym, Tomaszewska chcąc coś wyjednać w darze, zmyślone tworzyła pretensye przed familiją, że ona nie odbierała nagrody, co gdy stryjowi mojemu przedstawioném było, stryy móy zebraney familii i przed osobami obcemi objaśnił, jako za wysługi wszystkie gotowemi pieniędzmi była nagrodzoną, przez dobroć jednak swoję, po napisanym testamencie, kazał do niego dopisać, że daruje Tomaszewskiey, summę na Bołotnikach opartą, która kilka tysięcy wynosiła — Takowego dopisania w testamencie stryy móy chociaż nie podpisał, ja jednak, szanując wolę stryja, wydałem dokument potwierdzający ten dar — Pomimo to, Tomaszewska tyle użyła śmiałości, że utworzyła oblig na złotych 10,000 jakby 1831 februaryi 22 wydany jey od Prezydenta Rossochackiego — a dnia 10 decembra tegoż roku podała do Akt w Grodnie. — Niżey podpisany dowiedział się o tym obligu w tym czasie, kiedy Tomaszewska zastawiła go w ręku W. Aura w Wilnie, i gdy otrzymał kommunikacyą tegoż obligu, postrzegł otwarte usposobienie, albowiem nie tylko podpis stryja udawany, lecz nadto dopisano dwóch świadków, nieżyjących teraz Leopolda Piotrowicza i Ottona Dowiata, charaktery zaś ich wyraźnie zmyślone, niepodobne do ich pisma, o czém dostatecznie każdy przekonał się, kto znał podpisy osób istotne — Gdy takie nadużycie dokonano, ja niezaniedbam szukać kar podług prawa za to przestępstwo — Aby zaś ten oblig nie był zatraconym, dla przeświadczenia fakcyi, rozwinąłem już process, aresztując i ten usposobiony dokument, a przez ninieysze ogłoszenie ostrzegam, aby nikt nie nabywał takiego obligu i nie czynił żadnych układów, w przeciwnym razie stratę samemu sobie przypisać będzie winien.

Marcin Rossochacki Sądu Powiatowego Trockiego Assesor.

Roku 1832 miesiąca maja 7 dnia. Przed Sądem Powiatowym Wileńskim stawając osobiście WJPan Antoni Oleszkiewicz, Adwokat przy Sądzie Powiatowym Wileńskim ninieysze oświadczenie po rezolucyi sądowey wpisać do protokółu podał, i one w tymże protokóle własnoręcznie podpisał.

Assesor Jan Czyż.

Wileńskiego Powiatowego Sądu Regent Tomasz Stempkowski. (583)

---

3 Roku 1832 miesiąca maja 10 dnia — Manifest wespół z naysolenniey szém zażaleniem, imieniem moiém Xiędza Jana Rymowicza Altarysty Jeznieńskiego na braci moich rodzonych Antoniego i Szymona Rymowiczów zanosi się z następney okoliczności — Z powodu zamieszań, jakie w roku ominionym 1831 panowały w Litwie, zostałem po fałszywym donosie aresztowanym, i pod Sąd Wojenny w mieście Grodnie exystujący oddany, gdzie zostawałem ciągle pod aresztem, aż do momentu usprawiedliwienia się, to jest: do dnia 23 apryla roku bieżącego 1832, a gdy powróciłem do domu, nie znalazłem wiele z ruchomości i kleynotów, oraz i wszystkich obligów, jako to: na W. Panu Franciszku Wiszniewskim Sędzi Granicznym Kowieńskim sztuk dwie, każdy na rubli srebrnych 150; na W. Józefie Dymszy sztuk dwie, każdy na rubli srebrnych 220; na W. Wądołowskim Sędziu Ziemskim Kowieńskim sztuka jedna, na rubli srebrnych 150; na ś. p. Lipińskim Pisarzu Ziemskim Kowieńskim sztuk dwie, jeden na rubli srebrnych 200, drugi na rubli srebrnych 100; na W. Ludwiku Kuleszy na rubli srebr. 100, sztuka jedna; na W. Felixie Kuleszy sztuka jedna na rubli sr. 50; na Xiędzu Wyszyńskim rubli srebr. 100, sztuka jedna; na Xiędzu Rafale Lasewiczu sztuka jedna, rubli srebrem 100; z tych dwa ostatnie nadpłacone są po rubli srebrnych 50 — żeby więc za takowemi obligami wyż wzmienionym braciom moim nikt z debitorów, ani w procentach, ani w kapitale, naymnieyszey nadpłaty nie robił, ostrzegam, oraz zawiadamiam, że jeśliby ktokolwiek jaką już nadpłatę zrobił, to tę uważam za nieważną i dochodzić będę całey należności drogą prawa — Jakowe oświadczenie podając do zapisania w Akta Sądu Powiatowego Trockiego, własną podpisuję ręką — Xiądz Jan Rymowicz Altarysta Jeznień.

Według Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI, skutkiem podaney prośby i za oną nastałey dnia dzisieyszego rezolucyi, w Sądzie Powiatowym Trockim znaydując się obecnie WJX. Jan Rymowicz, takowe oświadczenie do protokółu wpisać podał, o czém Sąd poświadcza. Roku 1832 miesiąca maja 10 dnia.

Sędzia Powiatowy Antoni Skarżyński.

Regent A. Snarski. (580)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Dozwala się drukować. Wilno. 1832. d. 18 Maja.

Cenzor *Leon Borowski.*